

ke hånden frem og tilbyde at gøre uretten god igen.

Som medlem af Folketinget valgt på Færøerne vil jeg gerne gøre alt, hvad der står i min magt, for at medvirke til, at en udsoning finder sted, så vi snarest kan lægge denne ulykkelige sag bag os og gå frem mod et nyt konstruktivt samarbejde i rigsfællesskabet. Derfor vil jeg gerne tage det for et færøsk medlem usædvanlige skridt at fremsætte et forslag til vedtagelse, et forslag, der uden at forholde sig til de indenrigspolitiske danske aspekter i sagen alene tager sigte på at genoprette tilliden og troværdigheden i rigsfællesskabet på en måde, som også tager hensyn til det færøske folks følelser i denne sag.

Jeg ved godt, at jeg vil blive mødt med indvendinger fra regeringen om, at et sådant forslag til vedtagelse er unødvendigt, da regeringen allerede er indstillet på, at Færøerne skal have en økonomisk compensation. Her vil jeg imidlertid bede Folketinget erindre mine bemærkninger om rigsfællesskabet og det færøske folks følelser i denne sag. Hvis vores debat i Folketinget i dag vækker interesse og har mediernes bevågenhed i Danmark, kan jeg forsikre for, at interessen i Danmark er for intet at regne i forhold til den opmærksomhed, hvormed debatten følges overalt på Færøerne. Det er med megen stor forventning, at det færøske folk ser frem til at høre, hvad Folketinget har at sige i denne sag. Derfor bør debattens konklusion også indeholde en fremstrakt hånd og undskyldning til det færøske folk. Det har vi ventet på i fem år. Jeg skal læse forslaget til vedtagelse, der lyder:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget beklager den uret, der er begået mod, og de økonomiske tab, der er påført det færøske samfund ved redningen af de færøske banker, navnlig overdragelsen af Føroya Banki til Færøerne, pålægger Folketinget regeringen at sikre Færøerne en rimelig godtgørelse af de økonomiske tab.

Regeringen optager snarest forhandlinger med Færøernes landsstyre om den praktiske gennemførelse heraf.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg var glad for de afsluttende bemærkninger i hr. Johannes Martin Olsens indlæg, men jeg synes, der var nogle enkelte ting i indlægget, som berettiger, at vi måske lidt mod sædvane stiller et par spørgsmål til det færøske medlem hr. Johannes Martin Olsen.

Jeg hørte det sådan, at hr. Johannes Martin Olsen sagde, at selv om Færøerne selv havde været skyld i krisen, berettigede det ikke til, at den danske regering bedrager det færøske landsstyre. Hvis jeg har hørt rigtigt, så håber jeg, hr. Johannes Martin Olsen vil bekræfte, at netop den beretning, vi har fra undersøgelseskommissionen, fuldstændig klart afdækker, at der ikke var nogen i den danske regering, der ønskede at bedrage nogen på Færøerne, men at det ufuldstændige grundlag, der efterfølgende har vist sig, har været til stede både hos det færøske landsstyre og hos den danske regering.

Det andet var, at hr. Johannes Martin Olsen henviste til et møde i Nationalbanken den 17. marts 1993. Da Nationalbanken nævnes, er det måske vigtigt for en ordens skyld at få sagt, at det var det møde, som landsstyreformanden og finansministeren havde med Den Danske Bank og ikke med deltagelse fra den danske regering.

Endelig skal jeg sige, at hr. Johannes Martin Olsen vel også har været opmærksom på, at den eneste, der fremstår fuldstændig klart i rapporten som vidende om, at der ikke har været foretaget den sædvanlige opgørelse ved overdragelsen af aktierne, var den daværende færøske finansminister, Sundstein, som ud over at være finansminister også havde erfaring som statsautoriseret revisor.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg har en bemærkning til et lidt senere punkt i hr. Johannes Martin Olsens indlæg, hvor det blev udtrykt, at man fra dansk side bevidst påførte Færøerne et tab. Der går jeg også ud fra, at det ikke handler om den danske regering.

I den sammenhæng vil jeg sige, at det forslag til vedtagelse, der blev præsenteret, indeholder en hensigt, som vi meget gerne vil støtte, nemlig et mere tillidsfuldt rigsfællesskab, og vi